

gospodarske, obrtniške in narodne.

Izhajajo vsako sredo po celi pôli. Veljajo v tiskarnici jemane za celo leto 4 gold., za pol leta 2 gold., za četrt leta 1 gold.; pošiljanje po pošti pa za celo leto 4 gold. 60 kr., za pol leta 2 gold. 40 kr., za četrt leta 1 gold. 30 kr.

V Ljubljani v sredo 24. novembra 1880.

Obseg: Nekateri nasveti gospodinjam o sušenji svinjine. — Kaj početi, če sadno drevó prihaja nerodovitno? — Nekaj o prvem shodu kmetovalcev na Dunaji. (Dalje.) — O veteranskih društvih. (Konec.) — Kos Kranjske o starih časih je stal pod oblastjo koroških vojvodov. — Slovensko slovstvo. — Naši dopisi. — Novičar.

Gospodarske stvari.**Nekateri nasveti gospodinjam o sušenji svinjine.**

Spisal prof. Povšè.

Bliža se čas kolin, zato menda ne bo odveč, če našim gospodinjam podamo nekoliko nasvetov, po katerih naj se ravnajo pri sušenji svinskega mesa, klobas, krač itd.

Kako suše svinjino na Goriškem, bilo je uže enkrat v „Novicah“ objavljeno. Ker pa naše kranjske gospodinje prekajenji v dimu bolj zaupajo kakor priprostemu sušenji na zraku, zato jim priporočamo, naj skrbé za pravilno prekajevanje in solenje mesá.

Najprvo naj pazijo na to, da so kosi, ki se v škafu ali čebre vkladajo, prav na gosto vloženi, tako, da nikjer ni praznih medprostorov; zato naj se med veče kose manjši vkladajo. Tudi na to treba paziti, da koščeni deli ne ležé drug na drugem, ampak da so vmes mesnati kosi.

Da dobi meso tudi prijeten okus, naj se stavi med kose v čebri nekoliko lorbervjevih listov in pa celih čebulj. Potem naj se nalije vsoljena voda, sestavljena iz 25 kilo vode, 4 kilo soli, 7 dekagr. salpetera in $1\frac{1}{4}$ kilo cukra; vse to se skuha ter potem ohlajeno nalije na meso čez in čez. Tolika množina slane vode zadostuje za 60 kilo mesa. Meso se oteži, kakor navadno, in ta voda mora do vrha čebra, to je, čez vloženo meseno maso stati. V 14 dneh je vloženo meso popolnoma osoljeno, prav prijetnega okusa, lepe barve in mehko. Salpeter ima namreč lastnost, da po njem meso postane lepo rudeče in se tudi dalje časa dobro ohrani. Preveč salpetra pa se ne sme porabiti, sicer človek, ki tako meso je, čuti bolezni v želodcu in čevah; cuker pa vpliva na meso, da postane bolj mehko in ostane sočno.

Da se meso hitreje v dimu posuší, svetujemo, da se nasoljeni kosi z otrobi posujejo in taki obesijo v dim. Otrobi storé, da dim ne gre pregloboko v meso, da se voden puhi, kakoršni se vedno v kuhinjah razvijajo, na otrobih zbirajo, kateri sicer se zgostujejo na mesu in delajo meso prevlažno, tako, da se neredno in počasi suši; tudi silijo ti voden puhi, po dimu nekako okisani, v meso, katero vsled tega postane prerujava, pusto in neprijetnega dimastega okusa. Otrobi se potem lahko, predno se meso rabi, ostrgajo.

Naj pazijo slednjič gospodinje tudi na to, da ne suše mesá v prevročem dimu, ker ta prouzročuje, da se iz mesa mastni deli cedé, to pa zelo kvari dobroto svinjine.

Posušena svinjina naj se hrani v zračnih prostorih; zatuhli vlažni hrami niso za to; v takih ne bo dolgo časa brez črvičev, ki ostudijo svinjino ter jo tudi tako oškodujejo.

Poskusite gospodinje!

Kaj početi, če sadno drevó prihaja nerodovitno?

Pogostoma si gospodarji belijo glavo s tem, kako bi pomagali, da bi drevo, katero več ali manj hira, rodovitno naredili. „Slov. Gosp.“ je o tem priobčil dober poúk, ki ga tudi mi našim čitateljem priobčimo. Tako-le se glasí:

Nerodovitnost sadunosnih dreves izvira iz raznovrstnih vzrokov, in kdor je hoče v okom priti, mora najprej te vzroke poznavati. Ti vzroki so pa dvojni: deloma unanji, deloma notranji. Unanji vzroki pa so: neprimerno obnebje, lega, neprimerna zemlja za posajeno sorto; vzroki notranji, ki v drevesu samem ležijo, pa so: premočna in presilna ali pa oslabljena životna delavnost.

Ako je podnebje in lega za katero sorto neugodna, ako les te sorte popolnem ne dozorí, ako pogosto cvetni popki pomrznejo, takrat je potreba, da se posajeno drevo z drevesom druge sorte, katera po skušnjah v tem kraji in v teh razmerah dobro prospeva, zameni ali vsaj precepi ali požlahni.

Ako je vzrok te drevesne nerodovitnosti nerodovitna zemlja, treba je to napako kolikor mogoče odstraniti.

Ako je zemlja premokrotna, treba jo je odvodniti in posušiti, preslabo zemljo z boljšo zemljo vzboljšati in jej gnoja mešanca (komposta) primešati, to je, zemljo pomladiti.

Ako izvira drevesna nerodovitnost od tega, da je drevo pregloboko vsajeno, kar se le prepogosto in prerađo godí, se tudi dá le prav redkokedaj kaj pomagati, vsaj popolno ne, ako se površna prst okoli drevesa nekoliko odkoplje. Če tako drevo še ne stoji čez 10 let, se mora kolikor mogoče okoli in okoli okopati in drevo s celo grudo toliko vzdigniti, da pride tako v pravo višino.

Ako pa leží vzrok nerodovitnosti v drevesu samem, in sicer v tem, da drevo premočno žene, tu